

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Clemens Episcopus, Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

I.

CLEMENS EPISCOPVS,

SERVVS SERVORVM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Religioſæ Congregationes ab inſigni Sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conſervandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri, magnam jure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, ut etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim Dæmonis aſtutia, paulatim deficient, ac niſi cura pervigili ſuſtententur, in deterius prolabantur. Idcirco ſummorum Pontificum vigilantia magnopere laboravit, ut Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata, in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra, atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiiſ pro eodem Officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) Divina adjutrice gratia, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus ex Chriſti patrimonio, quibuſvis hominibus quavis ex cauſa ſæpè tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcavere ſtudentes, hac Noſtra perpetuè valetura Conſtitutione univerſis & ſingulis cujuſcumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeu cujuſvis Congregationis, Societatis & inſtituti, (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis utriuſlibet ſexus omnem, & quamcumque largitionem, & miſſionem munerum, penitus interdiximus. ſub qua prohibitionem comprehendere volumus omnia, & ſingula Capitula, Conventus & Congr. tam ſingulorum Conventuum, Monafteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum quam Provincialia, aut Generalia cujuſlibet Provinciæ, ſive univerſi Ordinis, Societatis aut inſtituti, eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quocumque Officiales & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum,

Congregationum, & Societatum huiusmodi ſuperiores quaſcumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumque nomine Præfectos, nec non Conventuum, Monafteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum & locorum, quorumcumque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam majores, Guardianos Miniſtros, Rectores, atque Abbaſſas, Prioriſſas, & alio quovis titulo Præſidentes, tam ipſis Regularibus, quam locorum Ordinariis, ſeu quibuſvis ſuperioribus ſubjectas utriuſlibet ſexus, ad vitam, vel ad tempus deputatos, aded ut nemo unquam eorum, directè vel indirectè, palam, vel occultè, tam communi, quam particulari, & proprio nomine, etiam ſub quovis ſtatuti, vel conſuetudinis, ſeu veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque cauſa niſi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione, re mature diſcuſſa, unanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu, cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, ut nequid omninò fas ſit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus aut obligationibus ſive eleemoſynis aut ſubſidiis certis, vel incertis, ordinariis, ſeu extraordinariis, menſæ, ſeu maſſæ communis, vel cujuſvis fabricæ, & ſacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quam ex pecuniis, etiam, quæ à ſingulis quovis modo acquiſitæ in commune conferendæ omnino ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ Contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan privatim & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à piis Chriſti fidelibus etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeu quoquomodo per quemlibet Religioſum ſuo Monafterio, Domui, aut loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponat, per ſuperiores conſeſſæ fuerint. Præterquam leviora eſculenta, aut pocu-

poculenta, seu ad devotionem vel Religionem pertinentia munuscula communi tantum, nunquam verò particulari nomine (ubi Superiori de Consensu Conventus videbitur) tradenda.

Sed & huiusmodi missiones munerum ipsi Religiosis utriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directè, quam indirectè prohibitas, declaramus.

Neque verò quispiam ab hac Generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non solum mundana, Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali; aut alia majori etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex causa & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tonsuræ, aut professionis Monialium tam sibi subditarum, quam non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Prorectori, Vice protectori, Generali, vel Provinciali, aut cuiusvis Monasterii, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuiuscumque etiam simplici & particulari Religioso: Ita ut inter ipsos quoque Religiosos (ne prava ambitione impulsus, pro contequendis in sua autem Religione gradibus, & dignitatibus, alter alterius gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quæcumque Largitio, aut donatio munerum (nisi rebus minimarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta. Insuper prohibemus, ne unquam eisdem Regularibus liceat ulla pecunias quoquomodo erogare in alicujus etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel ordinarii honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiæque animi testificationem, seu pro prædictis personis, quavis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè & opipare excipiendis, seu pro quibusvis conviviis eisdem, aut cuivis alteri quacumque occasione, vel causa exhibendis, vel pro commensationibus aut comotationibus quibusvis personis, tam ejusdem Ordinis, Congregationis, Monasterii, domus, aut loci, quam extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis intra Ecclesias, Monasteria, & domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusvis publicis, aut privatis sacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum & Sanctarum vita, aut res piæ gestæ, etiam in memoriam Passionis Dominicæ, populis spectandæ, proponuntur, aut alias in prædictis, sive in quibusvis rebus supervacaneis ad pompam & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinenti-

bus, nisi re ipsa pro divino cultu, & veris Christi pauperum indigentis, servato in hoc charitatis Ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio & consensu Superiorum sublevandis, aut alias in rebus licitis, & per Capitulum Generale aut Provinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsitan præscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apostolicam doctrinam, sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem, præsertim erga pauperes & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si quis redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium, huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, sive aliis applicati, aut donati sunt, eos omnino, (ut decet) integrè in usus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse, & præsertim in Monasteriis, seu locis desertis & ab laicorum ædibus, longius remotis, ubi tamen pauperum & verè egenorum ratio, inprimis habeatur.

Si quos vero ditiores occasione transitus, sive aliis ex devotionis, aut necessitatis causa eò divertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaque & ferculis communibus, nequaquam à cæteris distinctis contentos esse. Verum omnino ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potentiorebus excipiendis ita se gerant, ut in eis frugalitas & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis laicus aliis, quam ut superius dictum est, vel Clericus sæcularis, vel Regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Prorector, Viceprorector, loci Ordinarius, Prælati, Generalis, Provincialis, aut Monasterii, domus, vel loci cuiuslibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Ministri utriuslibet sexus quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si vel ab aliquo particulari Religioso, vel à Superiore quopiam Generali, Provinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo, vel Congregatione, sive ab universo Ordine, & Religione quicquam receperint, id quod acceperint, suum non faciant. Verum ipso facto absque aliqua monitione iudicis, decreto, sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in utroque foro teneantur: adeò ut restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientie absolvi possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non privatim ei Religioso, qui donavit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cuius

vij E e bonis

bonis facta est largitio, vel si non de ejus bonis donatum, in quo idem Religiosus donans Professionem emit, vel si nomine totius Capituli; Conventus, aut Congregationis, vel universi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ, aut missæ, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur, nec qui donavit, nec Coventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget concedere, quoquomodo possit.

Quod si quis ex supradictis regularibus utriuslibet sexus, cujuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus conjunctim, cum cæteris, seu divisim nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, ut omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus & officiis eo ipso privatus, ac ad illa & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat: & præterea privationem vocis activæ & passivæ absque ullo superioris decreto, aut ministerio, ipso facto incurrat; nec non, ultra hujusmodi poenas, etiam tanquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis, aut querelæ, quam etiam ex officio procedi & incurri, condignisque suppliciis affici debeat.

Pœnis aliis à jure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria ejusvis ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut loci, statuta, vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes, forsitan decretis & inflictis, nihilominus in suo robore permanfuris.

Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, nec non quorumque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus etiam Generalibus, seu Provincialibus, cæterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate & vigilantia, præsentem Constitutionem firmiter, & inviolatè observari, & contra inobedientes vel transgressores, condignis pœnis animadverti. Eisdem inobedientes, nec non contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, (si opus fuerit) auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Mo-

nasteriorum, Prioratum, Domorum, Locorum, nec non Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quæ presentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentis literæ in Valvis S. Ioan. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujusque Regionis sermonem versa) & à loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur, & saltem quotannis in Capitulis sive Congregationibus cujusque earum, alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (ut præfertur) in Rom. Curia facienda, unumquemque citra montes, ultra montes verò post quatuor menses, perinde arceat, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Quodque earum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis; eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem presentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, quingentesimo nonagesimo quarto, Tertio decimo Kal. Julii, Pontificatus Nostri anno tertio.

L. Card. Prodat.

M. Veltrius Barbianus.

A. de Alexiis.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

In

In nomine, & à nativitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Indictione septima, die verò secunda mensis Iulii, Pontificatus Sanctiss: in Christo Patris D. N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ VIII. Anno Tertio, Retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis & consuetis per nos Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis, ejusdem S. D. N. Curiff.
Ita Franc: de Bonis, S. D. N. P. P. Curiff.

Gabriel Savarellus Cæsarem Magistr.

K.

DECRETA S. CONGREGATIONIS
Concilii S. D. N. Urbani Divina Providentia
Papæ VIII. auctoritate edita.

De celebratione Missarum.

Cum sæpè contingat in quibusdam Ecclesiis, tam magnum missarum celebrandarum numerum, ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleëmofynis, impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera missarum in dies suscipiantur, indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violeatur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod iis, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illis brevi ad pauciorum numerum à superioribus reductum iri, aut quod Ecclesiis sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque illo emolumento, aut quod eleëmofyna pro illis celebrandis, sit adeo tenuis, ut non facile inveniatur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeo exigui, ut sacerdotes pro necessaria sustentatione novis se oneribus obstringere compellantur Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, animadvertens facturam se rem DEO gratissimam, charitativam, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum à Christiana Republica convellere, atque eradicare: Sanctissimi Domini Nostri Urbani, Divina providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra scripta decreta edidit.

Ac primò dillicte prohibet & interdicit,

ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alia quomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis: sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspectâ, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas, contra hujus prohibitionis formam, fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pluribus Missis etiam ejusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum, Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscumque tam sæcularibus, quam regularibus. S. Congregatio sub obtestatione Divini Iudicii, mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleëmofynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quin imò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia, quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis tam sæcularibus quam regularibus cujuscunque Ordinis, Congregationis, instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione,

vij E e 2 aut